

Sygn. akt III Ca 1456/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

SR (del.) Joanna Łukasińska – Kanty

Protokolant Kamil Cieszkowski

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 6 marca 2015 r., sygn. akt II C 573/12

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie 2 o tyle, że w miejsce zasądzonej w punkcie 1 kwoty 6811,56 zł (sześć tysięcy osiemset jedenaście złotych 56/100) zasądza kwotę 8619,92 zł (osiem tysięcy sześćset dziewiętnaście złotych 92/100);

2. w punkcie 3 o tyle, że w miejsce kwoty 118,68 zł (sto osiemnaście złotych 68/100) zasądza kwotę 976,72 zł (dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych 72/100);

3. w punkcie 4 w ten sposób, że nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Rybniku tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od:

a) powoda 244,37 zł (dwieście czterdzieści cztery złote 37/100);

b) pozwanego 323,93 zł (trzysta dwadzieścia trzy złote 93/100);

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 391 zł (trzysta dziewięćdziesiąt jeden złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Joanna Łukasińska – Kanty SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III Ca 1456/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 6 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w Rybniku zasądził od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda T. S. kwotę 6811,56 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2012 roku, oddalił powództwo w pozostałej części oraz orzekł o kosztach procesu. Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 25 stycznia 2012 roku w R. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód A. (...). Sprawczyni kolizji była ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W tym samym dniu pomiędzy poszkodowanym a powodem T. S. została zawarta umowa cesji wierzytelności wobec (...) SA wynikającej z prawa do odszkodowania z tytułu szkody komunikacyjnej. Pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 12 810, 36 zł.

Powód wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty pozostałej części odszkodowania w kwocie 14 959,89 zł. Na skutek zdarzenia w samochodzie A. (...) uległy uszkodzeniu drzwi przednie lewe, listwa drzwi przednich lewych, listwa ochronna drzwi przednich lewych, drzwi tylne lewe, listwa drzwi tylnych lewych, listwa ochronna drzwi tylnych lewych, tylna część progu lewego, nakładka zewnętrzna progu, błotnik tylny lewy, osłona wewnętrzna lewa, wahacz górny tylny lewy, obręcz koła tylnego lewego, opona tylna lewa, słupki lewy z progami, szkielet błotnika tylnego lewego. Elementy te zostały zakwalifikowane do naprawy i wymiany. Koszty naprawy zostały określone na 17 504,88zł.

Sąd ustaleń tych dokonał w oparciu o opinię biegłego, który wypowiedział się, że zastosowanie nowych części zamiennych do naprawy samochodu nie podnosi jego wartości w stosunku do wartości przed szkołą. Wyjątek stanowi przypadek gdy uszkodzone części nie były przed szkołą pełnowartościowe, to jest zużyte eksploatacyjne, uszkodzone. W takim wypadku należy zastosować obniżkę, amortyzację na uszkodzony element zgodny ze stopniem uszkodzenia, zużycia części. Biegły wskazał, że błotnik tylny lewy był wcześniej naprawiany przez nałożenie znacznej warstwy szpachlówki, dlatego zasadnym jest zastosowanie 30% amortyzacji na zakup nowego elementu, natomiast opona tylna lewa była zużyta w 40% i taki też stopień amortyzacji należy zastosować przy wymianie opony, co biegły zastosował w swojej kalkulacji. W związku z zarzutami do opinii Sąd zlecił opinię uzupełniającą, w której biegły określił koszt naprawy samochodu przy użyciu dostępnych części typu Q i części oryginalnych na kwotę 15 696,52 zł.

Sąd Rejonowy, powołując się na art. 822 § 2 k.c. w zw. z art. 361 § 2 i 471 k.c. oraz fakt, iż pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności, wskazał iż zakład ubezpieczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu ponosi odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkód i w tych granicach ustalone jest odszkodowanie. Zgodnie z art. 363 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić wg wyboru poszkodowanego przez przywrócenie do stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Sąd ustalając wysokość odszkodowania oparł się na wyliczeniach dokonanych przez biegłego i przyjął za uzasadniony koszt naprawy pojazdu na 15 696,52 zł. Dodatkowo zasądził koszt najmu pojazdu zastępczego, opłatę za kalkulację szkody i koszt parkowania i zasądził różnicę między wypłaconym przez pozwanego odszkodowaniem a wysokością odszkodowania obliczonego przez biegłego, co dało kwotę 6811,56 zł. O odsetkach Sąd Rejonowy zasądził zgodnie z art. 817 § 1,2 k.c. oraz 481 § 1,2 k.c. Sąd Rejonowy orzekł o kosztach na podstawie art. 100 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 118, 68 zł, przyjmując że powód wygrał proces w 45%, a pozwany w 55%.

Z rozstrzygnięciem tym w części nie zgodził się powód, domagając zmiany zaskarżonego wyroku i zasądzenie na swoją rzecz kwoty 8619,92 zł miejsce zasądzonej kwoty 6811,56 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lutego 2012 roku oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda zwrotu pełnych kosztów postępowania w pierwszej instancji zgodnie z żądaniem oraz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Powód zarzucił naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez niewłaściwą ocenę dowodów, w szczególności przez uznanie, że szkoda w pojeździe poszkodowanego powinna zostać rozliczona poprzez oparcie o ceny zamienników części, a dopiero w przypadku braku takich zamienników może zostać rozliczona w oparciu o ceny oryginalnych części, zarzucił naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. przez niewskazanie w treści uzasadnienia wyroku przyczyn dla których sąd przyjął, że szkoda ma zostać rozliczona w oparciu o ceny części nieoryginalnych, naruszenie przepisów prawa materialnego to jest art. 363 k.c. przez zakwestionowanie tego, że wybór sposobu naprawienia szkody jest prawem poszkodowanego, a także przez uznanie, że naprawa pojazdu przy wykorzystaniu oryginalnych części zamiennych jest dopuszczalna dopiero w przypadku braku zamienników takich części oraz naruszenie art. 415 k.c. przez jego

niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że stronie powodowej należne jest odszkodowanie w wysokości mniejszej aniżeli faktycznie poniesione szkoda.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, które znajdują odzwierciedlenie w zebranych materiale dowodowym oraz podstawę prawną. Należy podkreślić, że Sąd Rejonowy przeprowadził dowód z opinii biegłego, który przedstawił dwa warianty kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu A. (...), pierwszy to koszty naprawy przy użyciu części oryginalnych i ten wyniósł 17 504,88 zł i drugi to koszt naprawy przy użyciu zamienników, który wniósł 015 696,52 zł. Słusznie Sąd Rejonowy wskazał, że naprawa przy użyciu części oryginalnych nie zwiększa wartości pojazdu w stosunku do wartości jaką pojazd miał wypadkiem, ale skoro w pojeździe uszkodzeniu uległy części nie w pełni wartościowe to również przy wyliczeniu wartości szkody należy tą okoliczność uwzględnić i zastosować odpowiednio procentowe obniżenie wysokości odszkodowania w tym zakresie. Nie ma jednak uzasadnienia w niniejszej sprawie, aby odszkodowanie obejmowało koszty naprawy pojazdu przy użyciu wyłącznie części nieoryginalnych czy części typu Q. Z akt sprawy wynika, że tylko w dwóch przypadkach mamy do czynienia z częściami, które uległy uszkodzeniu i które nie były pełnowartościowe - to jest tylna lewa opona i tylny lewy błotnik. Biegły w tym wypadku zastosował współczynnik amortyzacji wynoszący 45 % i 30 %. Biegły dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu i stwierdził, że naprawy dokonano przy użyciu części używanych, niemniej jednak nie wpływa to na wysokość poniesionej szkody rozumianej jako uszczerbek w majątku poszkodowanego. Poszkodowany ma prawo wyboru sposobu naprawy pojazdu, może też samochodu nie naprawiać wcale. Bez względu na to jakiego dokona wyboru odszkodowanie powinno wyrównać poniesioną przez niego szkodę postaci uszczerbku w jego majątku. Z tych wszystkich przyczyn należało podzielić opinii główną biegłego, w której wartość szkody została określona przez wycenę naprawy przy użyciu części oryginalnych i zastosowaniu procentu amortyzacji w tych przypadkach, w których uszkodzeniu uległy elementy niepełnowartościowe. Brak materiału dowodowego, któryby wskazywał że uszkodzeniu uległy także inne elementy niepełnowartościowe, gdzie należałoby przyjąć współczynnik amortyzacji, a skoro tak jako prawidłowe należy uznać wnioski opinii głównej biegłego. Zasadny jest także zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. albowiem Sąd Rejonowy nie uzasadnił dlaczego przyjął taką wysokość odszkodowania, jednak orzeczenie Sądu Rejonowego poddaje się kontroli mimo braku w uzasadnieniu.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze zmienił zaskarżony wyrok na mocy art. 386 § 1 k.p.c. i orzekł jak sentencji. Konsekwencją tej zmiany jest także zmiana orzeczenia o kosztach. W dalszym ciągu podstawą tego rozstrzygnięcia jest art. 100 k.p.c. i zasada stosunkowego rozdzielenia kosztów

Pozwany przegrał proces w 57% i w takim zakresie powinien ponieść koszty przed Sądem pierwszej instancji. Wyniosły one łącznie 7150,30 zł, a złożyły się na nie: 748 zł opłata od pozwu, 2417 zł wynagrodzenie pełnomocnika powoda wraz z opłatą od pełnomocnictwa, 886,35 zł zaliczka poniesiona przez powoda na koszt opinii, 2417 zł wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego wraz z opłatą od pełnomocnictwa i 681,95 zł zaliczka na opinię biegłego poniesiona przez pozwanego. Pozwany winien ponieść 57 % tych kosztów co daje kwotę 4075,67 zł. Koszty które pozwany poniósł to 3098,95zł, a zatem winien zwrócić powodowi różnicę w wysokości 976,72 zł. W takim samym stosunku Sąd nakazał pobrać od pozwanego i powoda koszty sądowe, które uiścił w toku postępowania Skarb Państwa. Koszty te wyniosły 568,30 zł, z tego 57 % to jest 323,93 zł powinien uiścić pozwany, zaś pozostała część to jest 244,37 zł powinien ponieść powód.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 108 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, a złożyły się na e opłata od apelacji w wysokości 91 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 300zł.